

Behandling. Det er saaledes kun Sagen i dens Almindelighed, som her foreligger. — Forhandlingen herom er aabnet. Den ærede Ordfører har Ordet.

Ordføreren (Fenger): Den Sag, som her skal afgjøres, er af en særegen Art, og en lignende vil ikke atter vende tilbage, idet den heroer paa en Form for Bevillinger, der er givet ved Grundloven af 18de November 1863 § 58, men som er ophævet ved den nujældende Grundlov. Skulde senere en lignende Tilstand indtræde, vil Fremgangsmaaden være den, at Regjeringen afholder visse Udgifter, som den anser for at være nødvendige, uagtet de ikke ere bevilgede, hvorefter den vil forelægge Udkast til en Tillægsbevillingslov, og dette vil saaledes være en fra den her brugte noget forskjellig Form, hvorimod Forholdet i Realiteten omtrent vil være det samme. Her er ikke Spørgsmaal om at vedtage et Lovforslag, men om at give sit Samtykke til en Beslutning, og hertil er det, Udvalget har fremsat sit Forslag; men, da det er saa længe siden, at Udvalgets Betænkning er afgiven, nemlig to Maanedes, skal jeg tillade mig at oplæse Udvalgets Forslag til en Beslutning, der lyder saaledes: „Thinget finder ikke Anledning til at gjøre Ansvar gjældende for den ved kongelig Resolution af 21de Juli 1866 givne Bevilling.“ Jeg maa endvidere tillade mig at tilbagekalde i Thingets Erindring, hvad det er for en Bevilling, hvorom Taleren her er. Strax ved Sessionens Begyndelse blev der af Regjeringen forelagt en Resolution i 2 Paragrapher, i hvis § 1 der var givet Krigsministeriet Bemyndigelse til at anvende en Sum af 69,659 Rd. 77 ø, medens der i § 2 var givet Finantsministeriet Bemyndigelse til at afholde dette Beløb af Reserverefonden, og disse c. 70,000 Rd. ere medgaaede til Udgifter, som Regjeringen har anset det nødvendigt at afholde ifjor Forsommer. Det vil erindres, at der paa den Tid i et Par Maanedes var megen Frygt for, at der vilde udbrude en Krig mellem de to tybste Stormagter, og at denne Krig derefter virkelig udbrød, medens Forholdene vare af den Bessaffenhed, at Danmark ikke kunde være aldeles sikker paa, at det vilde blive fuldkom-

ment uberørt af Krigen. Efter Alt, hvad der foreligger, have vi ikke mindste Grund til at betvivle, at Regjeringen ansaae det for at være i Danmarks Interesse, om Landet blev fuldstændig uberørt af denne Krig; men man kunde ikke forudsee, om Forholdene ikke kunde blive saaledes, at der vilde blive gjort Angreb paa Landet, og for dette Tilfældes Skyld var der visse Foranstaltninger, som Regjeringen ansaae for at være nødvendige til Sikkring, hvortil der imidlertid ikke var givet nogen Bevilling paa Finantsloven. Under disse Omstændigheder fandt Regjeringen, at det vilde være rigtigt at afholde disse Udgifter, og Udvalget, som har prøvet de derhen hørende Acter, og som navnlig har haft til Gjennemsyn den Afstemningsprotocol, der har været ført ved Ministerconferencen, samt den Indstilling til Hans Majestæt Kongen, som derefter er afgaaet fra Confeilspræsidiumet, har fundet, at det var rigtigt af Ministeriet at afholde dem for at foretage disse Sikkringsforanstaltninger for Landet paa Grund af de daværende Forhold. I Henhold hertil har Udvalget indstillet til Thinget at vedtage den Beslutning, jeg før oplæste, og som jeg hermed skal tillade mig at anbefale til Vedtagelse.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, fattedes Sagens Overgang til 2den og sidste Behandling under Afstemning og vedtoges eenstemmig med 64 Stemmer.

Ændringsforslag til Sagens 2den og sidste Behandling indkaldtes til førstkommande Torsdag Middag Kl. 1.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:
Første Behandling af: „Statsrevisorerernes Beretning angaaende Kongerigets Regnskab for Finantsaaret 1864—65.“

(De fra Landsthinget oversendte Beslutninger findes i Tillæg A. Sp. 257 ff.; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B.)

Formanden: Da denne Sag her foretages efter Reglerne for et Lovforslags 2den Behandling, er det de hertil fra Landsthinget